

Cikzore

Glasiło Crvene inicijative Kragujevac

Broj 24

**Radnice, radnici, studentkinje i studenti,
penzioneri, građanke i građani Srbije**

Prethodnih godina naučili smo da je borba za konkretne ciljeve poput štrajkova, pobune protiv Rio Tinto projekta, protiv zagađenja i slične, daleko efikasnija od učestvovanja u stranačkom životu.

Na političke partije iz Skupštine radnička klasa i poštenu narod ne može da se osloni. Naša jedina snaga jeste odlučnost, borbenost i svest. Svest da čitavo svetsko bogatstvo proističe iz rada onih koji su najmanje plaćeni i najlošije tretirani.

Ovo je dan svih nas koji smo svesni da jedinu pravu promenu možemo doneti mi sami svakodnevnom borbom na radnim mestima, u svojim životnim sredinama, na pijacama, na ulici...

Ovo je dan svih nas koji smo svesni da jedino ravnopravnost i solidarnost mogu da spasu svet.

Živela borba radničke klase!

Živela ravnopravnost!

Živeo socijalizam!

TEZE O POLITIČKOJ SITUACIJI NAKON OPŠTIH IZBORA U SRBIJI

Stav naše organizacije po pitanju izbora je poznat: mi se držimo lenjističke maksime da parlamentarnu borbu treba praktikovati onda kada proletarijat ima poverenja u takav oblik političke borbe. Sa obzirom na procenat izašlih glasača, da li je ovo bila prilika da podržimo nekoga ili sami uzmemo učešće u izbornom procesu? Po našem mišljenju - nije, a razlozi za to su sledeći:

* uprkos medijskoj slici o velikoj izlaznosti, broj izašlih je ispod 60 odsto. Ta izlaznost postignuta je mobilizacijom koju su izvršile stranke vlasti i stranke koje to nisu, ali zastupaju interese različitih grupa vladajuće i viših klasa. Uprkos opštoj mobilizaciji i agresivnoj kampanji za učešće na izborima, ništa u ovim okolnostima ne može da obezbedi veću podršku za sistem od ove koju sada ima;

* snage koje su učestvovala na proteklom izborima jesu frakcije vladajuće klase i njenih saveznica, drugih viših slojeva koji su privilegovani. Među učesnicima izbora nismo uočili nijedan element koji ima ili pokušava da ima uporište u radnoj klasi i potlačenim slojevima. Teme kojima su se bavili učesnici ovih izbora iste su kao i kod prethodnih koje su proširene pokušajima da se uobliča ekološka politika koja je jedina životna tema kojom su pokušali da se bave kao novootkrivenom temom među srpskim politikantima;

* rezultati izbora nisu iznenađujući. Vučićeva konstatacija o skretanju udesno nije pravilna, jer sama činjenica da je baš on kao deklarisan obožavalac i sledbenik lika i dela ratnih zločinaca sa jedne strane, a sa druge strane verni sluga krupnog kapitala i učenik Toni

Blera govori da desnije od toga ne može, a da nije otvorena fašistička tiranija. Prisustvo Boška Obradovića po drugi put u Skupštini, ili Zavetnika ne menjaju tu činjenicu;

* kao i svaki put do sada, takozvana građanska proEU opozicija, po objavljivanju rezultata izliva gorčinu i krivi najšire mase za svoj neuspeh, uz opravdavanje lošim uslovima na koje je sama pristala unapred, a onda uzela aktivnog učešća u kontroli izbora. Takođe, kao i prethodnih izbornih ciklusa, u mobilizaciji svojih birača, služili su se istim metodama da etiketiraju i uvrede što više svojih zamišljenih protivnika od kojih istovremeno očekuju glas. Razloge za svoj rezultat treba da potraže upravo u takvom odnosu, kao i o svom stavu prema EU i NATO;

* sa obzirom na sve okolnosti, smatramo da u Srbiji, kao jednoj od manjih zemalja kapitalističke periferije, na izborima ne može doći do značajnijih političkih promena. To će se pokazati kada, posle izbornog zatišja, ponovo krenu pritisci za uvođenje sankcija Rusiji;

* Crvena inicijativa/Crvena akcija poziva na svakodnevnu borbu po životnim pitanjima: ekonomskim, socijalnim i pitanjima životne sredine. Uspostavljanje ravnopravnosti među ljudima i ravnoteže sa prirodom neće biti ostvareno zaokruživanjem glasačkih listića, kao što nigde do sada i nije, uprkos sve kraćim međuzbornim ciklusima.

Dole buržujski izbori!
Živela borba za socijalizam!

BAŠ VAM HVALA ŠTO SMO SOCIJALA!

Tokom 2021. godine vlada Republike Srbije (RS) donela je nov zakon o fiskalizaciji čija je primena odgađana sa poslednjim zvaničnim datumom 01.05.2022. Promena zakona o fiskalizaciji u praktičnom se odnosi na promenu kasa koje se koriste u prodajnim delatnostima sa izgovorima da na svakom računu mora postojati QR kod koji će služiti kupcima da provere da li je njihov račun u skladu sa novim zakonom, isto kao i da svi zakoni budu vidljivi odmah poreskoj upravi, a sve to se opravdava borbom protiv sive ekonomije.

Pored toga ova profilerska izmena potuljeno provlači izmene i podzakonskog akta uredbe o delatnostima koje su oslobođene od obaveze evidentiranja prometa na fiskalnim uređajima, te u obveznike po novom zakonu o fiskalizaciji su SVI koji imaju promet dobara i usluga na malo kao i za svaki primljeni avans za promet na malo, te novi zakon zapravo ne utiče na pravna lica i preduzetnike.

Dakle, jedini cilj svih pomenutih izmena jeste da RS, to jest vlast u njoj zavuče još dublje ruke u džepove svojih građana. Praktično gledano, ovaj zakon najviše pogađa prodavce na pijacama koji su već godinama u nezavidnom položaju zbog inflacije i ekonomskih mera koje RS uvodi već godinama. Pored fluktuacija cena koje su sveprisutne, samo radno vreme na pijaci nije normirano već uslovljeno vremenskim uslovima i različitim faktorima koji su van dometa radnika.

Iz pomenutih razloga, oko 15.000 pijačnih prodavaca je predalo argumente nadležnima jer uslova za fiskalizaciju i dodatno oporezivanje nema, ali odgovor je

očekivano izostao. To je izazvalo celodnevni protest pijačnih prodavaca koji je održan 13. aprila u Beogradu.

Jedini odgovor koji je prispeo od vlasti, došao je od ministra finansija i sveo se, kao i svaki drugi odgovor vlasti, na ponentu mom Milutinu po polutinu. Ne može da prođe transakcija od koje država neće potražiti svoj deo.

Zaglavljena u tranziciji, RS već dug niz godina pokušava da napumpa brojke kojima može da se maše pred gladnim očima upravo vadeći iz radničkih ruku sve više mrvica hleba.

Protiv buržoaskog izrabljivanja i pljačkanja!
Za slobodan rad!

STAV O UKRAJINI: REVOLUCIONARNI DEFETIZAM

I

Rusija je vojno napala Ukrajinu. Time je kri-za koja podiže intenzitet od državnog udara protiv Janukoviča iz 2014. godine ušla u do sada nezamislivu fazu. Osuđujemo vojnu agresiju na suverenu zemlju. To je crvena linija koja ne sme da se prelazi i koju su svi dužni da osude. Ekspanzionizam, agresija i teritorijalno komadanje u svakom smislu najbliže zemlje nije dopustivo. Zločinci protiv mira treba da odgovaraju.

II

Oligarhija iz Kijeva, koja već osam godina vlada terorom zabranjujući komunističke i progresivne snage, sprovodi politiku dekomunizacije u čitavom tom periodu pokušava da izazove rat. Pored ideološkog sledbeništva i konituiteta sa Stepanom Banderom i njegovom formacijom nacističkih kolaboracionista, oligarhija je uskraćivala elementarna manjinska prava pre svega ruskogovorećima, etnički čistila teritorije i najavljivala nova etnička čišćenja. Banderovci su se dokopali vlasti na potpuno trulom aparatu, uništenom korupcijom i opštom demoralizacijom. Pod njihovom upravom, ovaj proces je ubrzan u uslovima terora i Ukrajina je za osam godina spala sa 47 na 40 miliona stanovnika. Teroristička, sponzorisana od NATO-a, oligarhija jeste neprijatelj ukrajinskih masa i treba je rušiti svim sredstvima. Vojne snage Kijeva ne pružaju otpor osvajaču, ali zato pucaju u svoje građane koji pokušavaju da pobjegnu iz glavnog grada. Pod upravom oligarhije, sa sponzorstvom Zapada, ukrajinska vojska je u potpunom rasulu za manje od 24 sata, a država je praktično prestala da postoji.

III

Našu podršku u ovom ratu imaju dezerteri iz ukrajinske vojske i demonstranti protiv rata u Rusiji, kao i najveći deo ukrajinskih građanki i građana koji tvrde da ovaj rat nije njihov. Mišljenja smo da obični, radni ljudi, osiromašeni, obespravljeni treba da odbiju ulogu topovskog mesa i žrtve i ujedinjeni u borbi svako protiv svoje vlasti zaustave ovu štetnu, zlikovačku avanturu velikih sila i pronacističkih avanturista iz Ukrajine. U ovoj situaciji potreban je novi revolucionarni defetizam. U ovom ratu nema pozitivne strane. Podrška bilo kojoj od zaraćenih strana jeste priklanjanje jednom od dva nacionalizma ili jednom od dva tabora hegemonu – SAD ili Rusije.

IV

EU je tokom ove krize sebi zabila poslednji ekser u mrtvački kovčeg. Nemoćna da se suprotstavi interesima SAD, čiji ekonomski interesi nisu usklađeni sa interesima najvećih zemalja EU, Francuskom i Nemačkom, razjedinjena, preburokratizovana i politički nemoćna da promeni bilo šta postaje svakim danom sve manje politički bitna.

V

Dole imperijalna politika Rusije!
Dole banderovska hunta iz Kijeva!
Za Novi savez socijalističkih sovjeta!

ASANŽ PRED IZRUČENJEM U SAD

Nakon što je Džulijan Asanž sedam godina proveo u ambasadi Ekvadora u Londonu, da bi 2019. bio premešten u londonski zatvor Belmarš, bitanski Vestminsterski sud odobrio je njegovo izručenje Sjedinjenim američkim državama uz obrazloženje da će konačnu odluku morati da potvrdi vlada Velike Britanije. Ovu sudsku odluku koja je prethodno odlagana zbog Asanžovog psihičkog zdravlja podstakla su obećanja SAD koja su protumačena kao dovoljna garancija da će se prema onsivaču Vikiliksa ophoditi na „human” način. Asanž bi se pred sudom SAD-a suočio sa optužbama za špijunažu, američkim zatvorima i predviđenom kaznom od 175 godina. Iako je njegov pravni tim najavio žalbu povodom ove odluke, izvesno je da će do izručenja doći jer Amerika kao svetski hegemon vrši sve jači pritisak na pravni sistem Ujedinjenog Kraljevstva stavljajući ga u potčinjen položaj.

Džulijan Asanž je kao pojedinac uspeo da razbije fasadu američke demokratije i pokaže njeno pravo lice gomilom poverljivih dokumenata o ratnim zločinima, ubistvima, toksičnim napadima, Sajentološkoj crkvi, Gvantanamu, finansijskim malverzacijama kao i diplomatskim depešama između američke ambasade i konzulata u svetu kojima se dokazuje njena umešanost u destabilizacije legalno izabranih vlada širom sveta itd. On je kao uzbunjivač uspeo da se suprostavi imperijalnim centrima moći i američka država ga već kažnjava dugogodišnjom torturom i praktično ga verovatno nikad neće osloboditi dok ulažu dodatni napor da u potpunosti uruše njegovo dostojanstvo. To što vlada SAD-a optužuje Asanža za objavlji-

vanje poverljivih dokumenata gradeći slučaj na špijunaži, sajber kriminalu i ugrožavanju života ljudi šalje jasnu poruku svima koji se na bilo koji način protive sistemu i još uvek im je stalo do istine. Glavna imperijalna sila koja pod izgovorom zaštite ljudskih prava i sloboda vodi osvajačke ratove i nameće brutalne ekonomske sankcije narodima širom sveta deli pravdu koja je uvek i samo u interesu imperijalnog poretka. Tamo gde nema demokratije, a pravni sistem se ispisuje po diktatu sile, nema ni pravde ni pravičnog suđenja. Sloboda govora je dobila svoje mesto u virtuelnom prostoru, a Asanžova žrtva ostaje kao opomena svima onima koji bi sa svojih pozicija eventualno mogli da deluju i stanu u odbranu istine, slobode, istraživačkog novinarstva i uopšte humanističkih principa.

Smatramo da lažna optužnica protiv Džulijana Asanža treba da bude odbačena i da je odgovornost na zločincima koji se kriju iza sistemskih institucija. Borci protiv kapitalističkog ludila na meti su državnih aparata širom sveta. Otpor koji se pruža imperijalnim centrima moći morao da bi da bude jači, solidarniji i odlučniji. Sve dok masa ljudi širom sveta ne ustanu odlučne u očuvanju humanističkih vrednosti neće se dogoditi promena koju je započeo Asanž.

SLUČAJ REDFIŠ

Sredinom marta stranica Redfiš je banovana sa društvenih mreža fejsbuk i instagram, na teritoriji Evrope, Velike Britanije i Sjedinjenih Američkih Država, dok je njihov kanal na Jutjubu banovan za ceo svet. Sve to je izvedeno pod optužbom da vrše ratnu propagandu Ruske države pod čijim su uticajem, pošto su pod okriljem RT-a.

I ranije su mnogi imali raznih problema na društvenim mrežama po sličnom principu, ali se to uglavnom događalo zbog konkretnih objava, koje su naravno mogle biti tumačene na razne načine, ali je ovo bilo prvo kompletno gašenje koje se nije dogodilo zbog neke određene objave, koliko je nama poznato.

Redfiš je tada svoje aktivnosti preneo na Telegram kanal gde su se mogle i videti njihove objave koje su zapravo u velikom broju bile antiratne a ne proradne prirode.

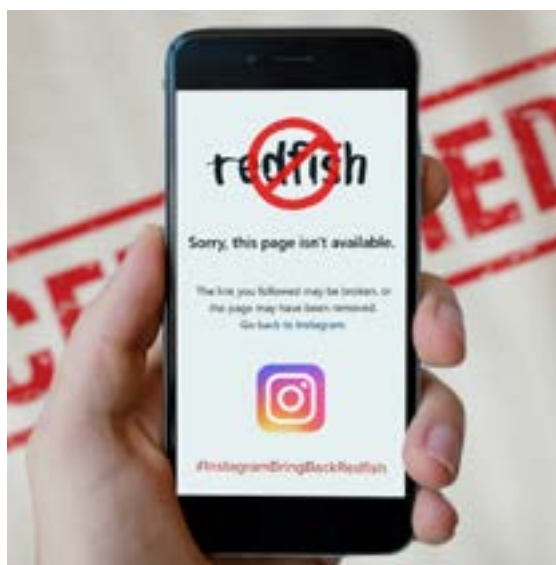
Redfiš je u međuvremenu ponovo vraćen na društvene mreže i Jutjub, ali sve vreme se može videti natpis da je u pitanju medij pod kontrolom države Rusije.

Glasnogovornici liberalnog kapitalizma su nas već dugo ubeđivali kako je jedino u njemu moguća sloboda medija, kako u njemu nema cenzure jer su jedino u njemu mediji apsolutno slobodni. Ta floskula je odavno pala u vodu za većinu ljudi a sada reklo bi se i za kompletno čovečanstvo. Tako na internetu možete videti natpise ovaj medij je pod kontrolom ove ili one države, kao neki vid upozorenja o njegovoj zavisnosti i neslobodi. Ali zato nikako da vidimo natpise

tipa ovaj medij je pod kontrolom Sjedinjenih Američkih Država. Iz čega proističe da je sloboda medija po njihovom i prava nezavisnost istih, zapravo samo zavisnost od određenih država i njihovog kapitala, dok je zavisnost od nekog drugog kapitala po njima propaganda i dokaz neslobode medija.

Nezavisnost medija u kapitalizmu ne postoji, iako oni to i dalje kao i sve ostalo uporno tvrde i pored očiglednih dokaza da danas svaki medij zavisi od nečijeg kapitala, a svaki kapital znamo ima svoje interese, pa samim tim i ti njegovi mediji.

Dole kapitalizam i njegovi interesi!
Živeo socijalizam i slobodno novinarstvo!
Živeo čovek!

UBISTVO KAO NAGRADA: KAKO SU UBICE ROZE LUKSEMBURG IZBEGLE KAZNU U VAJMARSKOJ

Slika: Zdravica povodom ubistva – Oto Runge (drugi zdesna) i vojnici koji slave ubistvo Roze Luksemburg i Karla Libknehta uz piće u hotelu Eden, 15. januara 1919. Fotografija je štampana u komunističkim novinama “Crvena zastava” (Die Rote Fahne) nakon čega je Leo Jogičes ubijen.

Dana 15. januara 1919. Roza Luksemburg i Karl Libkneht, vođe nemačke komunističke partije, uhapšeni su od strane Gardijske-Konjičke-Streljačke-Divizije (Garde-Kavallerie-Schutzen-Division) i odvedeni u hotel Eden na ispitivanje. Karl Libkneht je zatim odveden u Tirgarten, centralni park u Berlinu, gde je ubijen. Roza Luksemburg je zadobila udarac kundakom da bi joj drugi vojnik u vozilu koje je čekalo ubrzo pucao u glavu. Njeno telo je sa zapadne ivice Tirgartena, u blizini čuvenog berlinskog zoološkog vrta bačeno u kanal Landver.

Ubice koje su tvrdile da su delovale po naređenju socijalističkog ministra odbrane Gustava Noskea uglavnom su izbegle kaznu. Uz pomoć korumpiranog pravosuđa, zvanične podrške i prikrivanja dokaza, mogli su da nastave karijeru u vojsci. Mnogi od njih su se zadržali na čelnim pozicijama u nacističkoj Nemačkoj zbog čega su takođe ostali nekažnjeni posle 1945. godine. Većina odgovornih za ovaj zločin umrli su mirno u svojim krevetima.

Pitanje je kako i zašto je ovim ljudima dozvoljeno da izbegnu pravdu u Vajmarskoj Republici, a kasnije i u Saveznoj Nemačkoj?

Optuženi za ubistvo su:

- 1) Kapetan Valdemar Pabst (1880-1970)
- 2) Poručnik Horst fon Pflugk-Hartung (1889-1967)
- 3) Oto Runge (1875-1945)
- 4) Poručnik Kurt Vogel (1889-1967)
- 5) Poručnik Herman Sušon (1894-1982)

METINO BRDO – 80. GODINA OD STRELJANJA

Uveliko prepoznatljiv trend zabranjivanja i zakonskih ograničavanja kada je u pitanju korišćenje komunističkog istorijskog nasleđa u Evropi pa samim tim i korišćenje komunističkih simbola, temelji se na višedecenijskoj agresivnoj demonizaciji svih progresivnih društvenih elemenata koji svoja uporišta pronalaze u besmrtnim idejama levice. Antikomunizam u sprezi sa negativnom kapitalističkom retorikom doveo je do toga da mlade generacije i novi naraštaji koji bi trebalo da su kulturološki stubovi nove civilizacije, ne poznajući sopstvenu istoriju, usled manipulativne medijske slike skrojene po merama političke stvarnosti koju diktira vladajuća elita, svesno i nesavesno odbijaju svaki pokušaj aktivističkog i kritičkog mišljenja koje bi moglo da otvori i proširi prostor političkog delovanja ideološki svežih organizacija.

Vlada Republike Srbije se takođe uklapa u evropske antikomunističke tokove dok svojim revizionističkim metodama prikriva i opravdava talase kapitalističke destrukcije, izvrgavajući ruglu tekovine antifašističke borbe i socijalističke revolucije u Jugoslaviji. Jedna od glavnih metoda je ignorisanje i nečinjenje ničega povodom održavanja i obeležavanja spomenika i datuma iz perioda Drugog svetskog rata koji svedoče o stradanjima, žrtvama i herojima Narodno-oslobodilačkog pokreta. Na taj način je 2. mart, dan kada je na Metinom brdu 1942. godine u Kragujevcu streljano više od 150 ljudi i strpano u isti grob, ostao potpuno izvan medijskog prostora pred zidom ćutanja. Meštani Kragujevca koji su

pukim slučajem preživeli pogrom svedoče da je krvoproliće bilo gotovo neizbežno jer su nemačke okupacione snage streljale ljude po ulicama koje su prethodno nasilno izvodili iz porodičnih kuća.

Krajem novembra 1941. godine formiran je jedini logor na prostoru Pomoravlja i Šumadije za zarobljene ustaničke, civilne taoce iz Kragujevca, komuniste, članove narodnooslobodilačkog odbora, Rome, Jevreje i sve one koji su nemačkim fašistima bili sumnjivi. Pored svakodnevnih likvidacija, masovna streljanja izvršena su 2. i 19. marta 1942. Uz nemački sud, aktivno je sudelovao i preki sud Nikole Kalabića. Većina zarobljenika bila je iz okoline Rače, Topole i Arandelovca. Prvo streljanje od strane nemačkih fašista obavljeno je nad grupom partizana 13. februara 1942. a 2. marta streljano je 173 rodoljuba i simpatizera oslobodilačkog pokreta sa teritorije grada Kragujevca i više okolnih opština. Logor je rasformiran u junu iste godine, a preostali logoraši transportovani su u logor na Banjici gde je većina zarobljenika streljana, kao i logore u Nemačkoj, Norveškoj i Grčkoj. Nakon likvidacije partizanskih odreda, četnici Draže Mihailovića stekli su kontrolu nad ruralnim područjima, dok je okupator držao gradove pod kontrolom.

U literaturi sreću se brojke od 68 do 276 streljanih pa i više, a među njima i tadašnji student Dragiša Banić koji se bacio na puškomitraljez čime je spasio grupu mladih ljudi koja je zahvaljujući tom herojskom činu uspela da pobegne i sačuva živote. Na ovom mestu u Bresnici 1987.

podignuta je skulptura „Talac“ koju je izradio kragujevački vajar Dragan Panić koji je i sam bio zarobljenik po nemačkim logorima za vojnike.

Masovne likvidacije na Metinom brdu iz perioda Drugog svetskog rata deo su odmazde koja je počela oktobra 1941. kada se dogodio masakr u Šumaricama od strane pripadnika Vermahta pod komandom Franca Bemea koji je 10. oktobra izdao naredbu da se za jednog ubijenog nemačkog vojnika strelja 100 ljudi, a za jednog ranjenog 50. Ova mera, utvrđena kao najoštrija, prvi put je primenjena u istoriji kao metod za suzbijanje opšteg komunističkog ustaničkog pokreta u Srbiji.

Bez obzira na sva podsećanja na strahote koje je ovaj narod propatio i iz kojih se herojski uzdizao o čemu svedoče junački podvizi Narodnooslobodilačkog pokreta koji nije prihvatao ništa drugo osim borbe za slobodu, antinarodna vlast u Srbiji i državni ideološki aparat aktivno rade na krivotvorenju istorijskog nasleđa i sećanja na antifašističku tradiciju koju baštine bratski narodi država naslednica socijalističke Jugoslavije. Ugledajući se na herojske podvige i iskonski prkos u antiratnom i humanističkom duhu, osim borbe za slobodu nama ništa drugo i ne preostaje.

Branko Miljković

TJENTIŠTE

Ovde je istorija progovorila
na sav glas i zvezda progore čelo.
Ovde se ptice dovikivale
sa tvojim srcem, dok duvali
vetrovi nad dotrajalim predelima.
Ovde živi jeli svoje srce
da bi živeli, a mrtvi sve manje i manje bili
mrtvi. Ovde svi su podjednako
udahnuli oporu odsutnost
jednog cveta jednog mesta i vremena.

*

Recitujem vašu noć mome danu
muziku vašeg bića ko sazvežđe
oblicima udaljenim u nepoznate oblike
što slede svoje zvezde od crne vatre.
Vaš san u zemlji izmeni moje reči
blistave spolja izgubljene iznutra.
Vaš san u zemlji ispari
zvučne dubine kristala i sveta.
Predug je put od jedne
reči do druge, za vašu pesmu bez reči.

*

Samo on u gori iza groba labud
u smrti se svojoj usamio.
Kosti mu se u zlato pretvorile.
Iščilele mu oči ko miris na vetru.
Izraste u senu, a nije to iz sebe hteo.
Zadesila ga zvezda koja još nije znala
da mu izgovori ime u najdubljoj jami.
Ali nije zakopao svoje zlato;
ostavio je svoju krv da svetli
zaspao između očiju i sunca.

*

Ubijenom glavom pred praznim prostorima
pevaju. I gluhe siđoše u dan
gore. Ko je dozivao njihovo

jedino lice iz zemlje i kamena,
taj zna šta je bol. Taj je video
kako na drugoj obali, umesto šume,
raste jeka, buja odsutnost,
polje senku peva lomljive ptice
u pustinji što prazni sunce i šini
da je svet najsličniji zaboravu.

*

Ostaše u planinama
gde traje sneg i Misao.
Tamo se cvet razlikuje
od svojih boja. Tamo pogled
sam sebe gleda. O,
pomešano vreme u brdima
sa lanjskim snegovima!
Mnogi ostaše
na vrhovima usamljenim;
neki rekoše: "Mrtvi su".

*

Želeo bih da sve što napišem
prepišem sa kapaka vaših očiju
sklopljenih: Revoluciju u kojoj
prošlost ispašta svoje lažne časove
i jedna bolest dovršava Istoriju,
pre nego se u zemlji pretvori u laž
sve osim vaših kostura,
nad kojim traje svađa vidika i gladi
uoči noći sa zvezdanim mozgom
koji zameni reči oblikom.

*

Ptice nad ništavilom i sunce umesto vida -
to je njihova zaostavština. Reči
odbijaju da se vrate. Pozajmljujem
njihovu misao i zvezdu iznad groba
mojoj noći zaljubljenom u njihovu smrt,
u njihove mramorne beonjače, u njihov grob
koji prezire grobare i odbija
da se preseli iz sveta u zagrobnost,
gde se grbava praznina prepire
sa njihovim kostima bez imena.

*

Pred vašom krvi u koju padaju zvezde
čista, bez ljubavi, ljubav, sunce bez sunca,
kao ispod trepavica vatra bez plamena,
umesto izgubljene reči koja ima pravo
na sve zvezde u biću što prazninu bude.
Ja sam krilata ruža potpisana ispod zore,
kaže Ptica: uspavaj ga
u predelu koji se penje.
Na vrh brda ispeo se slepac i zaplakao:
ako me ne vide kako da ih nađem.

*

O kišo duga i neprestana
poslednjeg dana u godini! Sedim
u svojoj glavi, i pišem. Dok nebo
uvežbava pljusak, i mislim:
moje oko i slika koju gledam
još uvek nisu ono što vidim.
Vazduh poprskan krvlju. Samo ono
što damo zaista smo imali. Mrtvi su dosegli sebe, dok mi trajemo
u jednom detalju čiji smisao još nije poznat.

*

Muzika istekla iz naših zahvalnih prstiju
kao krv neka zaustavi vetrove i ptice
i neka bude kraj i početak
sveta koji će imati njihovo ime i naše ruke
ovde gde je istorija progovorila na sav glas
ovde gde ostaviše svoju krv da svetli
ovde gde od njihove smrti živi samo zemlja voda i vazduh
ovde gde dozivamo njihovo lice iz kamena
ovde gde recitujemo njihovu noć mome danu
ovde gde sa njihovog čela prepisujem svoju pesmu.

